32008R0236

18.3.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 75/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 236/2008

od 10. ožujka 2008.

o prekidu parcijalne privremene revizije na temelju članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 384/96 antidampinške pristojbe na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice [1] („Osnovna uredba"), a posebno njezin članak 11. stavak 3.,

uzimajući u obzir prijedlog koji je podnijela Komisija nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom,

budući da:

A. **POSTUPAK**

1. **Mjere na snazi**

(1) Mjere koje su trenutačno na snazi jesu konačna antidampinška pristojba koju je uvelo Vijeće Uredbom (EZ) br. 658/2002 [2] na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije.

2. **Zahtjev za reviziju**

(2) Komisija je zaprimila zahtjev za parcijalnu privremenu reviziju u skladu s člankom 11. stavkom 3. osnovne Uredbe.

(3) Zahtjev su podnijela dva povezana proizvođača izvoznika u Rusiji koja pripadaju holding društvu „Acron", odnosno društva OJSC Acron i OJSC Dorogobuzh. Ta se dva trgovačka društva zbog svojeg odnosa za potrebe sadašnje revizije smatraju jednim pravnim subjektom u sadašnjem ispitnom postupku („podnositelj zahtjeva"). Zahtjev je u pogledu opsega ograničen na ispitivanje dampinga u mjeri u kojoj se odnosi na podnositelja zahtjeva.

(4) Podnositelj zahtjeva tvrdio je i dostavio dostatne dokaze prima faciae da su se promijenile okolnosti na temelju kojih su utvrđene mjere te da su navedene mjere trajne prirode. Podnositelj zahtjeva dostavio je dokaze prima faciae koji pokazuju da bi usporedba njegovih troškova amonijevog nitrata i njegovih izvoznih cijena u Zajednicu dovela do smanjenja dampinga značajno ispod razine trenutačnih mjera. Stoga, daljnja primjena mjera na postojećim razinama, koje se temelje na razini dampinga koja je prethodno utvrđena, nije više potrebna kako bi se uklonio učinak dampinga.

3. **Pokretanje**

(5) Komisija je, nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, utvrdila da postoje dostatni dokazi za pokretanje parcijalne privremene revizije te je 19. prosinca 2006. objavom u *Službenom listu Europske unije* [3] pokrenula parcijalnu privremenu reviziju antidampinških mjera koje se primjenjuju na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Osnovne uredbe.

(6) Navedena je revizija ograničena u pogledu opsega s ciljem ocjene potrebe za nastavkom, uklanjanjem ili izmjenom postojećih mjera u pogledu podnositelja zahtjeva.

[1] SL L 56, 6.3.1996., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2117/2005 (SL L 340, 23.12.2005., str. 17).

[2] SL L 102, 18.4.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 945/2005 (SL L 160, 23.6.2005., str. 1.)

[3] SL C 311, 19.12.2006., str. 55.

4. **Ispitni postupak**

(7) Ispitni postupak dampinga obuhvatio je razdoblje od 1. listopada 2005. do 30. rujna 2006. („razdoblje revizije ispitnog postupka ili RRIP").

(8) Komisija je o pokretanju revizije službeno obavijestila podnositelja zahtjeva, kao i predstavnike zemlje izvoznice i industriju Zajednice. Zainteresirane stranke imale su priliku izraziti svoje stavove u pisanom obliku i zatražiti raspravu.

(9) Svim zainteresiranim strankama koje su to tražile te su pokazale da postoje posebni razlozi da ih se sasluša, odobrena je rasprava.

(10) Upitnik je poslan podnositelju zahtjeva i njegovim povezanim trgovačkim društvima za prodaju na ruskom domaćem tržištu. Podnositelj zahtjeva, kao i njegova dva povezana trgovačka društva za prodaju dostavili su potpune odgovore na upitnik.

(11) Komisija je tražila i potvrdila sve podatke koje je smatrala potrebnima za utvrđivanje dampinga. Posjeti radi provjere obavljeni su u poslovnim prostorijama sljedećih trgovačkih društava:

(a) Proizvođači izvoznici.

— OJSC Acron,

— OJSC Dorogobuzh;

(b) Povezana trgovačka društva za prodaju:

— JSC Rostragronova,

— JSC Kubanagronova.

B. **DOTIČNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD**

1. **Dotični proizvod**

(12) Proizvod obuhvaćen revizijom jednak je kao u ispitnim postupcima navedenima u uvodnoj izjavi 1., odnosno kruta gnojiva s masenim udjelom amonijevog nitrata većim od 80 % podrijetlom iz Rusije (dotični proizvod), trenutačno razvrstanih u oznake KN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91.

2. **Istovjetni proizvod**

(13) Kako je utvrđeno prethodnim ispitnim postupcima i potvrđeno u ovom ispitnom postupku, za dotični proizvod i proizvode koje proizvodi i prodaje podnositelj zahtjeva na ruskom domaćem tržištu utvrđeno je da imaju jednaka osnovna fizička i kemijska svojstva te u osnovi jednaku uporabu te se, stoga, smatraju istovjetnim proizvodima u smislu članka 1. stavka 4. osnove Uredbe. Budući da je sadašnja revizija ograničena na utvrđivanje dampinga u mjeri u kojoj se odnosi na podnositelja zahtjeva, nisu doneseni nikakvi zaključci u pogledu proizvoda koji industrija Zajednice proizvodi i prodaje na tržištu Zajednice.

C. **REZULTATI ISPITNOG POSTUPKA**

(14) U skladu s člankom 11. stavkom 3. osnovne Uredbe, ispitano je jesu li se okolnosti na kojima se temeljila trenutačna dampinška marža promijenile i je li takva promjena bila trajne naravi.

1. **Uobičajena vrijednost**

(15) Kako bi se utvrdila uobičajena vrijednost, prvo je provjereno je li ukupna domaća prodaja podnositelja zahtjeva bila reprezentativna u skladu s člankom 2. stavkom 2. osnovne Uredbe. Utvrđeno je da je domaća prodaja podnositelja zahtjeva reprezentativna u usporedbi s njegovom izvoznom prodajom budući da čini više od 5 % njegovog ukupnog obujma izvozne prodaje u Zajednici.

(16) Komisija je naknadno ispitala može li se domaća prodaja smatrati ostvarenom u uobičajenom tijeku trgovine prema članku 2. stavku 4. Osnovne uredbe. Radi toga se ispitivao trošak proizvodnje proizvoda koji proizvodi i prodaje podnositelj zahtjeva na domaćem tržištu.

(17) Plin je glavna sirovina u postupku proizvodnje dotičnog proizvoda te čini značajan dio ukupnog troška proizvodnje. U skladu s člankom 2. stavkom 5. Osnovne uredbe, ispitano je odražavaju li evidencije dotičnih stranaka objektivno troškove povezane s proizvodnjom i prodajom dotičnog proizvoda.

(18) Na temelju podataka koje su objavili međunarodno priznati izvori specijalizirani za energetska tržišta utvrđeno je da su cijene koje je plaćao podnositelj zahtjeva bile izuzetno niske. Primjerice, one su iznosile jednu petinu izvozne cijene prirodnog plina iz Rusije te su, također, bile značajno niže od cijene plina koju plaćaju proizvođači iz Zajednice. U tom pogledu, svi raspoloživi podaci ukazuju da su domaće cijene plina u Rusiji bile regulirane cijene, koje su znatno ispod razine tržišnih cijena koje se za prirodni plin plaćanju na nereguliranim tržištima.

(19) Budući da u evidencijama podnositelja zahtjeva cijene plina nisu bile objektivno iskazane, trebalo ih je prilagoditi na odgovarajući način. U nedostatku bilo kakvih nenarušenih cijena plina koje se odnose na rusko domaće tržište, a u skladu s člankom 2. stavkom 5. osnovne Uredbe, cijene plina trebalo je utvrditi na „bilo kojoj drugoj objektivnoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta". Prilagođena cijena temeljila se na prosječnoj cijeni ruskog plina kada se prodaje za izvoz na njemačko-češkoj granici (Waidhaus), bez troškova transporta i prilagođena kako bi odražavala lokalne troškove distribucije. Waidhaus je glavno čvorište za prodaju ruskog plina EU-u, a EU je i najveće tržište za ruski plin, a i cijene objektivno odražavaju troškove te se stoga može smatrati reprezentativnim tržištem.

(20) Nakon objave, podnositelj zahtjeva tvrdio je da bi svaka prilagodba njegove cijene plina plaćene na domaćem tržištu bila neopravdana budući da računovodstvena evidencija trgovačkog društva u cijelosti odražava troškove povezane s djelatnošću proizvodnje i prodaje istovjetnog proizvoda u zemlji podrijetla.

(21) Međutim, kad se ispituje trošak proizvodnje istovjetnog proizvoda na temelju članka 2. stavka 5. osnovne Uredbe, mora se odrediti odražava li trošak knjižen u financijskim izvještajima trgovačkog društva objektivno trošak koji se odnosi na proizvodnju i prodaju proizvoda iz ispitnog postupka. Zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi 18., utvrđeno je da to nije slučaj. Podnositelj zahtjeva nije se očitovao o očitoj značajnoj razlici između cijene plina koja je plaćena na ruskom domaćem tržištu i izvozne cijene prirodnog plina iz Rusije, s jedne strane, i cijene koju su platili proizvođači iz Zajednice, s druge strane. Također se nije očitovao o činjenici da su domaće cijene prirodnog plina u Rusiji bile regulirane i ne može se smatrati da objektivno odražavaju cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Konačno, podnositelj zahtjeva nije objasnio zašto bi, unatoč razlozima određenima uvodnom izjavom 18., trošak plina koji se koristi u proizvodnji istovjetnog proizvoda koji se prodaje na domaćem tržištu bio objektivno iskazan u njegovoj evidenciji. Stoga se ova tvrdnja morala odbaciti.

(22) Nadalje, podnositelj zahtjeva tvrdio je da je prilagodbom cijene plina de facto korištena metodologija za utvrđivanje uobičajene vrijednosti koja nije predviđena u osnovnoj Uredbi. Tako bi, zamjenom troškova domaćeg plina troškovima izračunanima kako je opisano u uvodnoj izjavi 19. i zbog činjenice da ti troškovi čine veliki dio ukupnih troškova istovjetnog proizvoda i time također izračunane uobičajene vrijednosti, uobičajena vrijednost de facto bila je utvrđena pomoću podataka s trećeg „reprezentativnog" tržišta. U tom pogledu, podnositelj zahtjeva tvrdio je da osnovna Uredba za zemlje s tržišnim gospodarstvom predviđa samo sljedeće metodologije za utvrđivanje uobičajene vrijednosti:

i. na temelju domaće cijene istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine, ili alternativno, u slučaju da prodaja nije ostvarena u uobičajenom tijeku trgovine;

ii. na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla (uvećanog za objektivan iznos za prodaju, opće i administrativne troškove („POA") te dobit); ili

iii. reprezentativnih izvoznih cijena istovjetnog proizvoda u odgovarajuću treću zemlju. Podnositelj zahtjeva zaključio je da se na temelju toga uobičajena vrijednost ne bi trebala temeljiti na podacima s trećeg reprezentativnog tržišta.

(23) U tom pogledu te kako je također navedeno u uvodnim izjavama 45. do 48., prvo treba napomenuti da je uobičajena vrijednost utvrđena u skladu s metodologijama navedenima u članku 2. stavcima 1. do 6. osnovne Uredbe. Međutim, kako bi se utvrdilo je li domaća prodaja ostvarena u uobičajenom tijeku trgovine zbog cijene, odnosno je li bila profitabilna, najprije treba utvrditi jesu li troškovi podnositelja zahtjeva bili pouzdana osnova u smislu članka 2. stavka 5. osnovne Uredbe. Tek nakon pouzdanog utvrđivanja troškova, može se odrediti koju metodologiju treba koristiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti. Stoga je pogrešno tvrditi da je utvrđivanjem pouzdanih troškova u skladu s člankom 2. stavkom 5. osnovne Uredbe uvedena nova metodologija za utvrđivanje uobičajene vrijednosti.

(24) Nadalje, podnositelj zahtjeva tvrdio je da prilagodbom troška u skladu s člankom 2. stavkom 5. osnovne Uredbe, razina prilagođenih troškova ne može premašiti razinu istovrsnih troškova u zemlji izvoznici. U suprotnom, metodologija koja se koristila prilikom prilagodbe troška kršila bi članak 2. stavak 3. osnovne Uredbe koji propisuje da se uobičajena vrijednost istovjetnog proizvoda treba izračunati na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla.

(25) Prilagodba troška izvršena je u skladu s člankom 2. stavkom 5. Osnovne uredbe. Članak 2. stavak 5. osnovne Uredbe ne upućuje na „trošak proizvodnje u zemlji podrijetla", nego izrijekom daje pravo institucijama da koriste trošak proizvodnje „s drugog reprezentativnog tržišta" u zemljama koje nisu zemlja podrijetla. Stoga su argumenti podnositelja zahtjeva morali biti odbačeni.

(26) Konačno, nalazi navedeni u uvodnim izjavama 18. i 19. također nisu u suprotnosti s člankom 1. osnovne Uredbe, kako je tvrdio podnositelj zahtjeva. Doista, iako članak 1. osnovne Uredbe ukazuje da uobičajenu vrijednost treba utvrditi upućivanjem na podatke iz zemlje izvoza, osnovna Uredba jasno navodi da je navedeno pravilo podložno promjenama.

(27) Stoga su argumenti podnositelja zahtjeva u tom pogledu morali biti odbačeni.

(28) Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da se prilagodba njegovog troška prirodnog plina na domaćem tržištu, ako do nje dođe, treba temeljiti na

i. nereguliranim cijenama plina u Rusiji; ili

ii. prosječnoj izvoznoj cijeni ruskog prirodnog plina za baltičke zemlje, ili alternativno;

iii. na stvarnom trošku proizvodnje prirodnog plina u Rusiji uvećanom za objektivnu profitnu maržu.

(29) Prvo, činjenica da je Komisija mogla odabrati drugu osnovu ne čini odabir Waidhausa neobjektivnim. Primarni je kriterij za odabir osnove za utvrđivanje cijena plina da objektivno odražava cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Neosporno je da je u vezi s cijenama u Waidhausu taj uvjet ispunjen. Drugo, činjenica da je obujam plina prodanog po nereguliranim cijenama na domaćem tržištu bio mali samo tijekom RRIP-a i da su te cijene bile znatno bliže reguliranoj domaćoj cijeni nego slobodno utvrđenoj izvoznoj cijeni snažno ukazuje da su te neregulirane cijene bile narušene prevladavajućim reguliranim cijenama. Stoga nije bilo moguće koristiti neregulirane domaće cijene. Smatralo se da ruske izvozne cijene plina u baltičke države nisu dostatno reprezentativne zbog relativno niskog obujma izvoza u te zemlje. Nadalje, nisu bili raspoloživi potrebni podaci o troškovima transporta i distribucije te stoga nije bilo moguće utvrditi pouzdane cijene za baltičke države. Doista, daleko najveći obujam plina izvozi se preko čvorišta u Waidhausu koje stoga predstavlja odgovarajuću osnovu za prilagodbu. Podnositelj zahtjeva nije dostavio nikakve dokaze o postojanju reprezentativnih tržišta, osim čvorišta u Waidhausu, gdje cijene objektivno odražavaju cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Slijedom navedenog, navedeni su argumenti odbačeni.

(30) U tom kontekstu podnositelj zahtjeva također je tvrdio da kupuje oko 50 % prirodnog plina za svoju proizvodnju gnojiva na nereguliranom ruskom tržištu. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da bi, stoga, bilo diskriminirajuće prilagoditi njegove troškove plina dok se ista ne bi primijenila na ostale izvoznike s višim razinama troška sličnima onima podnositelja zahtjeva. Treba napomenuti da je, prema potvrđenom odgovora na upitnik, kupnja prirodnog plina podnositelja zahtjeva na nereguliranom tržištu u Rusiji bila neznatna tijekom RRIP-a. Stoga se ova tvrdnja morala odbaciti.

(31) Što se tiče treće mogućnosti navedene u točki iii. uvodne izjave 28., odnosno da se prilagodba temelji na stvarnom trošku proizvodnje prirodnog plina u Rusiji, prvo treba napomenuti da navedena mogućnosti nije izrijekom predviđena u članku 2. stavku 5. osnovne Uredbe, kako je tvrdio podnositelj zahtjeva. Nadalje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 29., primarni je kriterij za odabir osnove za utvrđivanje cijena plina da objektivno odražava cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Stoga je u ovom kontekstu nevažno donosi li cijena plina koju dobavljač naplaćuje kupcu dobit. Stoga se ovaj argument morao odbaciti.

(32) Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da domaće cijene prirodnog plina u Rusiji koje regulira država neprestano rastu i dosežu razine koje pokrivaju trošak proizvodnje plina. Stoga cijenu na domaćem tržištu nije moguće smatrati nekonkurentnom ili neopravdano niskom.

(33) Taj je argument neutemeljen budući da ispravan standard za odabir reprezentativnog tržišta nije jesu li cijene kao takve profitabilne, već odražavaju li cijene objektivno cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 29. To nije slučaj za cijene koje regulira država. Nadalje, taj je argument također u suprotnosti s javnim izjavama ruskog dobavljača plina (što je potvrđeno njegovim objavljenim revidiranim financijskim izvještajima) da ruske domaće cijene plina ne pokrivaju troškove proizvodnje, transporta i prodaje. Stoga je ovaj argument odbačen.

(34) Što se tiče metode izračuna cijene plina u Waidhausu kao takve, podnositelj zahtjeva tvrdio je da se ruska izvozna carina koja se plaća na sav izvoz treba oduzeti od cijene u Waidhausu budući da izvozna carina nije nastala na domaćem tržištu.

(35) Točno je da tržišna cijena u Waidhausu, koji se smatra reprezentativnim tržištem u smislu članka 2. stavka 5. osnovne Uredbe, cijena nakon izvoznih poreza, a ne cijena prije tih poreza. Sa stajališta kupca važna je cijena koju mora platiti u Waidhausu i u tom pogledu nevažno je koliki postotak te cijene predstavlja izvozni porez, a koliki postotak se plaća dobavljaču plina. Potonji će, s druge strane, uvijek nastojati povećati svoju cijenu i stoga naplatiti najvišu cijenu koju su njegovi kupci spremni platiti. S obzirom da je ta cijena uvijek znatno iznad troška proizvodnje, čime se dobavljaču plina omogućuje ostvarenje velike dobiti, na oblikovanje cijena ne utječe prvenstveno iznos izvoznog poreza, već cijena koju su kupci spremni platiti. Stoga se zaključuje da je cijena koja uključuje izvozni porez, a ne cijena prije tog poreza, cijena koju oblikuje nenarušeno tržište. Slijedom toga, argumenti podnositelja zahtjeva u tom pogledu su odbačeni.

(36) Podnositelj je zahtjeva dalje tvrdio da cijenu u Waidhausu treba prilagoditi s obzirom na kvalitetu, raspoloživost, utrživost, prijevoz i druge kupoprodajne uvjete koji se razlikuju prilikom izvoza i na domaćem tržištu prirodnog plina. Prvo treba napomenuti da je cijena u Waidhausu doista prilagođena s obzirom na različite troškove prijevoza za izvozno i domaće tržište te da tvrdnja podnositelja zahtjeva u tom pogledu nije bila utemeljena i morala je biti odbačena. Što se tiče ostalih elemenata, podnositelj zahtjeva nije dostavio dodatne podatke niti potrebne dokaze. Posebno, podnositelj zahtjeva nije pokazao, niti je na raspolaganju bilo drugih podataka, da postoje razlike u kvaliteti, raspoloživosti, utrživosti i drugim kupoprodajnim uvjetima koje bi opravdale daljnje prilagodbe, niti je podnositelj zahtjeva pokušao količinski odrediti navedene navodne razlike.

(37) U tom kontekstu podnositelj zahtjeva dalje je tvrdio da nisu izvršene nikakve prilagodbe prirodnih komparativnih prednosti cijene u Waidhausu. U tom pogledu tvrdilo se da bi, zbog velike raspoloživosti plina u Rusiji i male u Zajednici, cijene u Rusiji bile prirodno niže od cijene izvezenoga plina. Nadalje, tvrdilo se da bi kapacitet izvoza bio ograničen ograničenjima postojećeg sustava transporta plina što bi povećalo izvozne cijene u Rusiju. Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da „neuobičajeno visoku dobit" ruskog dobavljača plina na izvoznom tržištu treba oduzeti od korištenih cijena u Waidhausu.

(38) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 29., primarni je kriterij za odabir Waidhausa kao osnove za utvrđivanje cijena plina da objektivno odražava cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. U tom su kontekstu tržišni uvjeti koji su prevladavali na domaćem tržištu nevažni. Stoga su se ovi argumenti morali odbaciti.

(39) Podnositelj zahtjeva također je prigovorio da je uvećani iznos lokalnih distributera dodan prilagođenoj cijeni plina, tvrdeći da je dobit distributera već uključena u cijenu u Waidhausu. U tom pogledu, podnositelj zahtjeva tvrdio je da su lokalni distributeri u Rusiji društva kćeri u potpunom vlasništvu dobavljača plina i stoga bi dodavanje dobiti tih distributera moglo predstavljati dvostruko računanje.

(40) Najprije treba napomenuti da uvećani iznos lokalnih distributera ne samo da uključuje profitnu maržu tih trgovačkih društava, već i njihove troškove između kupnje i preprodaje prirodnog plina.

(41) Drugo, taj argument više nije moguće dostatno provjeriti. Razlog tome leži u činjenici da dobavljač plina u Rusiji i njegova povezana društva nisu obuhvaćeni sadašnjim ispitnim postupkom i da stoga nisu bile dostupne dostatne informacije o toj organizaciji i njezinoj strukturi troškova. Također se napominje da situacija u Rusiji u tom pogledu zbog, između ostalog, bliskih veza između dobavljača plina i ruske vlade nije dovoljno transparentna da bi omogućila dostatan pristup potrebnim dokazima.

(42) Štoviše, podnositelj zahtjeva, koji snosi teret dokaza, nije mogao dostaviti nikakve daljnje informacije ili dokaze koji bi pokazali jesu li i u kojoj mjeri troškovi distribucije uistinu bili uključeni u cijenu u Waidhausu. Međutim, budući da su domaći kupci kupovali plin od lokalnih dobavljača, trebalo je pretpostaviti da su oni morali platiti lokalne troškove distribucije koji kao takvi nisu uključeni u neprilagođenu cijenu u Waidhausu. Stoga u ovoj fazi postupka treba smatrati da je ta prilagodba bila opravdana i slijedom toga argument je odbačen.

(43) Međutim, institucije Zajednice također su smatrale da utjecaj izračuna dampinške marže te konkretne prilagodbe može biti značajan. Stoga, s obzirom na posebnu situaciju opisanu u uvodnoj izjavi 41., smatralo se da ako podnositelj zahtjeva dostavi dostatne provjerljive dokaze, Komisija bi mogla razmotriti ponovno pokretanje ispitnog postupka u tom pogledu.

(44) Podnositelj zahtjeva također je naveo da se u Njemačkoj cijene plina određuju nekonkurentno. Napominje se da se sadašnji ispitni postupci njemačkih tijela za suzbijanje zlouporabe monopolskog položaja odnose na cijene po kojima glavni njemački distributeri plina prodaju plin na domaćem tržištu te, stoga, nikako nisu povezane s cijenom po kojoj se ruski izvozni plin prodaje u Waidhausu.

(45) Nakon prilagodbe troška proizvodnje kako je gore opisano, domaća prodaja nije ostvarena u uobičajenom tijeku trgovine u skladu s člankom 2. stavkom 4. Osnovne uredbe.

(46) Stoga se smatralo da domaće cijene ne pružaju odgovarajuću osnovu za utvrđivanje uobičajene vrijednosti te se morala primijeniti druga metoda. U skladu s člankom 2. stavkom 3. i stavkom 6. osnovne Uredbe, uobičajena vrijednost izračunana je dodavanjem objektivnog troška za troškove POA i objektivnog iznosa dobiti troškovima proizvodnje proizvođača dotičnog proizvoda, koji su prema potrebi prilagođeni kako je navedeno u uvodnoj izjavi 19.

(47) Troškovi POA i dobit nisu mogli biti utvrđeni na temelju prve rečenice članka 2. stavka 6. Osnovne uredbe budući da podnositelj zahtjeva nije ostvario reprezentativnu domaću prodaju dotičnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine. Nije bilo moguće primijeniti članak 2. stavak 6. točku (a) Osnovne uredbe budući da samo jedan proizvođač podliježe ispitnom postupku. Također, nije bilo moguće primijeniti članak 2. stavak 6. točku (b) jer troškove proizvodnje podnositelja zahtjeva proizvoda koji pripadaju istoj općoj kategoriji robe također treba prilagoditi u pogledu troškova plina zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi 18. Stoga su troškovi POA te iznos dobiti utvrđeni u skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (c) Osnovne uredbe.

(48) U skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (c) Osnovne uredbe, troškovi POA temeljili su se na objektivnoj metodi. Sjevernoameričko tržište odlikovalo se značajnim obujmom domaće prodaje i značajnom razinom tržišnog natjecanja i domaćih i stranih trgovačkih društava. U tom su pogledu uzete u obzir javno dostupne informacije o većim trgovačkim društvima koja posluju u poslovnom sektoru dušičnih gnojiva. Utvrđeno je da bi odgovarajući podaci o sjevernoameričkim proizvođačima (SAD i Kanada) bili najprimjereniji za potrebe ispitnog postupka s obzirom na veliku raspoloživost pouzdanih i potpunih financijskih podataka od trgovačkih društava koja su uvrštena na burzu u tom dijelu svijeta. Stoga su troškovi POA i dobit utvrđeni na temelju ponderiranog prosjeka troškova POA i dobiti tri sjevernoamerička proizvođača za koje je utvrđeno da spadaju među najveća trgovačka društva u sektoru dušičnih gnojiva, u pogledu njihove domaće prodaje iste opće kategorije proizvodâ (dušična gnojiva). Smatralo se da su navedena tri proizvođača reprezentativna za sektor dušičnih gnojiva te su njihovi troškovi POA i dobit reprezentativni za istu vrstu troškova koji uobičajeno nastaju za trgovačka društva koja uspješno posluju u tom poslovnom segmentu. Treba napomenuti da nije bilo pokazatelja da je tako utvrđen iznos dobiti premašio dobit koju su ostvarili ostali ruski proizvođači od prodaje proizvoda iste opće kategorije na svom domaćem tržištu.

(49) Industrija Zajednice prigovorila je gore navedenom pristupu u pogledu određivanja troškova POA te je tvrdila da je trebalo koristiti vlastite troškove POA podnositelja zahtjeva. Međutim, članak 2. stavak 6. osnovne Uredbe određuje da se iznosi troškova POA temelje samo na stvarnim podacima koji se odnose na proizvodnju i prodaju dotičnog proizvođača izvoznika kada je navedena prodaja ostvarena u uobičajenom tijeku trgovine. Kako je navedeno u uvodnim izjavama 45. i 46., to nije bio slučaj i stoga se ovaj argument morao odbaciti.

2. **Izvozna cijena**

(50) Sukladno članku 2. stavku 8. osnovne Uredbe, izvozna je cijena utvrđena upućivanjem na stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za dotični proizvod prilikom prodaje za izvoz u Zajednicu.

3. **Usporedba**

(51) Uobičajena vrijednost i izvozna cijena uspoređene su s obzirom na cijene franko tvornica. Kako bi se osigurala primjerena usporedba između uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena, odgovarajuće su se uvažile prilagodbe cijene na temelju razlika koje utječu na cijenu i usporedivost cijena u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne Uredbe. Odgovarajuće prilagodbe u pogledu transporta, kredita, pakiranja i bankovnih naknada odobrene su kada je utvrđeno da su objektivne, točne i popraćene provjerenim dokazima.

4. **Dampinška marža**

(52) Dampinška marža utvrđena je na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom u skladu s člankom 2. stavkom 11. i stavkom 12. osnovne Uredbe.

(53) Ispitni je postupak pokazao da se damping odvijao tijekom RRIP-a. Dampinška marža izražena kao postotak cijene CIF na granici Zajednice, neocarinjeno, iznosi 42,06 %.

5. **Trajna priroda okolnosti koje su prevladavale tijekom RIP-a**

(54) U skladu s člankom 11. stavkom 3. osnovne Uredbe, izvršena je analiza može li se objektivno smatrati da je promjena okolnosti u pogledu dampinga trajne prirode.

(55) U tom pogledu treba napomenuti da je uobičajena vrijednost u početnom ispitnom postupku utvrđena na temelju profitabilnih prodajnih cijena na domaćem tržištu SAD-a budući da u to vrijeme Rusija nije bila zemlja s tržišnim gospodarstvom. U kontekstu trenutačne revizije ispitnog postupka, Rusija se smatra zemljom s tržišnim gospodarstvom te je, stoga, uobičajena vrijednost utvrđena na temelju troškova proizvodnje podnositelja zahtjeva, koji su prema potrebi prilagođeni. Nisu uočeni pokazatelji da uobičajena vrijednost utvrđena tijekom sadašnje revizije ne bi bila trajne prirode.

(56) Nisu pronađeni dokazi da se izvozna prodaja ne bi nastavila po trenutačnoj razini cijene.

(57) Na tom se temelju zaključuje da promijenjene okolnosti u pogledu početnog ispitnog postupka koje se odnose na damping (sada na temelju usporedbe vlastite uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena podnositelja zahtjeva) mogu objektivno smatrati trajnima.

D. **PREKID REVIZIJE**

(58) Budući da je u početnom ispitnom postupku pristojba uvedena u obliku određenog iznosa po toni, ona treba imati jednaki oblik u trenutačnom ispitnom postupku. Pristojba izračunana na temelju trenutačne marže dampinga iznosila bi 48,09 EUR po toni.

(59) Podsjeća se da, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 94. Uredbe Vijeća (EZ) br. 658/2002, prilikom uvođenja konačnih mjera u 2002., koristila se marža štete prilikom određivanja iznosa konačne pristojbe koja se uvodi u skladu s pravilom niže pristojbe. Kako je definirano člankom 1. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 658/2002, pristojba koja je trenutačno na snazi ovisi o posebnoj vrsti proizvoda i kreće se između 41,42 EUR po toni i 47,07 EUR po toni.

(60) Budući da je pristojba utvrđena na temelju trenutačne marže dampinga viša od trenutačne pristojbe, reviziju je potrebno prekinuti bez izmjene razine pristojbe koja je primjenjuje na podnositelja zahtjeva, koju treba primjenjivati na razini konačne stope antidampinške pristojbe utvrđene u početnom ispitnom postupku.

E. **PREUZIMANJE OBVEZE**

(61) Podnositelj zahtjeva izrazio je interes da ponudi preuzimanje obveze, ali nije dostavio dostatno utemeljenu ponudu za preuzimanje obveze u rokovima određenima u članku 8. stavku 2. osnovne Uredbe. Posljedično, Komisija nije mogla prihvatiti nikakvu ponudu za preuzimanje obveze. Međutim, smatra se da složenost nekoliko pitanja, odnosno

1. promjenjivosti cijene dotičnog proizvoda koja bi zahtijevala određeni oblik indeksiranja najnižih cijena, dok, istodobno, ključni pokretači troškova ne objašnjavaju promjenjivost na zadovoljavajući način; i

2. posebne tržišne situacije za dotični proizvod (između ostalog, da je zabilježen ograničeni uvoz izvoznika koji podliježe ovoj reviziji),

ukazuju na potrebu da se razmotri bi li preuzimanje obveze koje kombinira indeksiranu najnižu cijenu i količinsku gornju granicu bilo učinkovito.

(62) Kao što je gore navedeno, zbog te složenosti, podnositelj zahtjeva nije mogao oblikovati prihvatljivu ponudu za preuzimanje obveze u zakonskom roku. U pogledu gore navedenog, Vijeće smatra da bi podnositelju zahtjeva iznimno trebalo omogućiti da dovrši svoju ponudu za preuzimanje obveze i nakon gore navedenog roka, ali u roku od 10 kalendarskih dana od stupanja na snagu ove Uredbe.

F. **OBJAVA**

(63) Zainteresirane stranke obaviještene su o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih postoji namjera da se sadašnja revizija prekine i zadrži postojeća antidampinška pristojba na uvoz dotičnog proizvoda koji proizvodi podnositelj zahtjeva. Svim je strankama dana mogućnost da iznesu svoje komentare. Njihovi komentari uzeti su u obzir ako su opravdani i potkrijepljeni dokazima,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Jedini članak

Parcijalna privremena revizija antidampinških mjera koje se primjenjuju na uvoz krutih gnojiva s masenim udjelom amonijevog nitrata većim od 80 % koja se mogu razvrstati u oznake KN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 podrijetlom iz Rusije, koja je pokrenuta u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 384/96, ukida se bez izmjene mjera na snazi.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. ožujka 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
D. RUPEL